

Аҳли-аёлга раҳим қилиш

05:00 / 14.02.2017 4242

Анас ибн Моликдан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам аҳли-аёлига энг раҳимли киши эдилар. Ул зотнинг Мадийнанинг четида эмизилаётган ўғиллари бор эди. Унинг эмизикли отаси темирчи эди. Биз унинг олдига бориб турар эдик. Уй изхир тутунига тўлган бўлар эди. Бас, у зот уни ўпар ва ҳидлар эдилар».

Шарҳ: Аҳли-аёлларига меҳр-шафқат кўрсатишда одамлар ўртасида биринчи ўринда турадиган одам Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам эдилар.

У кишининг Иброҳим исмли ўғиллари Мадийнанинг бир чеккасидаги бировнинг уйига эмизишга берилган эди. Ўғилларини эмизаётган аёлнинг эри темирчи эди.

Агар биз Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга ўғилларини кўргани борсак, уйини тутун босиб кетган бўлар эди – темирчининг уйи бўлгани учун изхир ёққан бўларди.

Шундай бўлса ҳам, Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам Мория Қибтия онамиздан туғилган ўғиллари Иброҳимни кўргани тез-тез бориб турар эдилар. Кўрганларида уни қўлларига олиб, кучоқлаб, ўпиб, ҳидлаб, меҳр-шафқат кўрсатар эдилар.

Аҳли-аёлларига, фарзандларига меҳрибон бўлишнинг намунаси Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг сиймоларида бизга ушбу ҳадисда намоён бўлмоқда.

Демак, биз ҳам аҳли-аёлимизга фарзандларимизга меҳрибон бўлишимиз лозим экан.

Абу Ҳурайрадан ривоят қилинади:

«Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига бир киши ўзининг боласи билан келди. Бас, у болани қучоқлаб, эркалади.

Шунда Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам:

«Унга раҳим қиласанми?» - дедилар.

«Ҳа», - деди.

«Аллоҳ таоло бунга раҳим қилаётганингдан кўра сенга раҳимлироқ. У зот раҳим қилувчиларнинг энг раҳимлиси», - дедилар».

Шарҳ: Демак, фарзандларини севиш, уларга раҳим қилиш ҳам ният билан, Набий соллаллоҳу алайҳи васалламдан ривоят қилинган ҳадисга мувофиқ, деб қилинса, ибодат ўрнига ўтадиган, отаонани Аллоҳнинг раҳматига муяссар қиладиган савобли амал бўлар экан.